

mina nya skolår

Åk 1. 1983

Första skoldagen är nog den mest nervösa dagen i livet.

Fast det kan ju inte jag veta ännu.

Jag hade fått en ny ryggsäck. En blå Konken. Detta
hadé särskilt som alla Konken-ryggsäckar. En del kallade
dem för fjällrävenryggsäck, men sa man Konken,
förstod alla vad man menade. En dag, längst innan
skolan började, hade det kommit en tant till
dagis, och frågat om jag och min enda
jämnnåriga kompis Samuel ville gå i samma
klass. Det ville vi, och hon sa att det nog
skulle gå att ordna. Men det blev inte så.

Jag skulle få en fröken som hette Petra.

Melin. Samuel fick en som hette Ida. Samuel

var lika lång som jag, och jag trodde
att jag var normalång fram till första

skoldagen, då jag upptäckte att jag var ett
huvud längre än alla andra. Det fanns
en flicka till, som var nästan lika lång
som jag. Jag var också tjockare än alla
andra. På dagis spelade inte sådant. Någon
roll och det trodde ~~jag~~ nu heter. Men
där hade jag fel. Att jag var stor och
tjock skulle jag få höra vid varenda
litet bråk ~~det~~ ^{de} närmaste ~~5-6~~ ^{fem-sex} åren. Men
det visste jag inte då.

Nu åter till den första skoldagen.

Jag kunde se skolan från mitt fönster
hemma. Den var stor och gul. Den dagen
såg den ännu gulare ut i solskenet. Det
var ju början av ^a Augusti, så det var
fortfarande varmt. När vi kom fram till
klassrummet, mamma och jag, var den där

av klassen redan där. Jag skulle sitta bredvid en pojke som hette Oskar. På andra sidan hade jag Signild som var ett år yngre. Hon hade fått börja ett år tidigare, och henne kände jag redan från dagis. Fröken, som var en stor tant med lila klänning, hade ställt, och hälsat alla ~~välkomma~~^{välkommen} vid dörren. Hon hade nu gått och ställt sig bakom ett skrivbord (som jag senare fick lära mig hette kateder) längst fram. Hon log och hälsade än en gång alla välkommen. Hon röpade upp alla, men när hon kom till en pojke som hette Mauritz, var det ingen som svarade. Några av hans kompisar, sa, att han nog var i Grekland. Han började senare på terminen i min klass som hette 1 b.

1 årskurs lett, trå och tre fick vi lära oss alfabetet, läsa (men det kunde jag redan) och skriva. I trean fick vi börja lära oss engelska.

Men då lärde man sig ingenting. Vi fick lära oss att säga: cat, dog, stamp, mouse, yes och no. Det var senare på mellanstadiet som man lärde sig

något. Åk fyra fick vi en ny lärare som hette Mikael. De flesta var nog lite rädda för honom, för man hade bara sett honom när han skällde ut elever som hade gjort något dumt. Når vi hadde, Petra, hade vi aldrig

gått efter schemat. Det var han som valde vad vi skulle ha för ämne. Nu när vi fick

Mikael, skulle vi gå efter schema, stå upp

bänken och säga "Godmorgon" eller "Goddag" efter varje rast. Det var mycket som förändrades

då. Vi fick ett nytt klassrum på andra

våningen i stora delen av skolan. Förrut hade vi haft klassrum i den lilla delen ~~av~~ skolan. Där fanns det bara två klassrum, ett uppehållsrum, bibliotek och på andra våningen var det fritids. Jag hade nu fått flera kompisar, men mest var jag med Signild och Jennifer som jag gick på samma fritids sam. Vi tre höll jämt ihop. Tjejerna i klassen var indelade i små grupper. Stina, Karolina, Midia och Linn var en grupp. Alva och Miriam var en och sedan var det vi tre. När vi nu började i fyran slutade Miriam, och Alva, började huvudet med Jennifer istället. Jag kände mig nu lite sviken av Jennifer, som jag hade lekt mest med. Signild hade så många andra kompisar, men nu var det vi som lekte mest. Det är nog lättare att vara flickor i vissa

Fall, för killar kan alltid vara i en stor

grupp. Där får alla vara med. ^{Signild, jag} ~~Jag~~, ^{Signild}

Jennifer och Alva bildade nu en grupp.

Brean hade det börjat eh flicka som hette

Kajsa. Hon var alltid utanför. Vi försökte få

henne att vara med oss, men hon vägade

nog inte. Hon blev ofta mobbad av killarna

i klassen. Hon brukade vara mest med oss

de få gånger hon vägade vara med.

Äkte vi på klassresa till Göteborg. Vi hade

samlat ihop ca. 30 000 på ett år. Vi hade

jättekul hela klassen. Vi bodde på hotell och

en dag äkte vi över till Danmark. Vi fick

bo i den orenoverade delen av hotellet. Nu

hade Alva bytt kompis och var med Signild.

Så det var ^{Jennifer, jag} ~~Jag~~, Jennifer och Kajsa som delade

rum. Alva och Signild ville inte sova med Kajsa.

Det tyckte vi var tacksamt, så han fick sova med oss. Värde lärares och rektorspappor som var bördade fick sova i den nyrenoverade delen. De fick egna rum med toalett, dusch och TV. Det tycktes klassen var orättvist. Det var ju vi som hade samlat ihop pengarna. De tyckte att dem de var värda det som hade uppfört sig att följa med. Men

När vi började högstadiet skedde de verkliga förändringarna. Vår mellanstadielärares man mellanstadielärares hade Vår skrämt upp oss med att det var bråk varenda dag, och att dom i sälde knark, de på skolgården. Så var det inte alls. Det var inte alls speciellt bråkigt där. Vi fick köpa godis i skolan, något som varit strängt, förbjudet på låg- och mellanstadiet.

Man fick börja i en ny skola som låg mycket
längre bort. Jag hade valt ~~franska~~ ^{franska} som till-
valsämne. Det skulle bli spännande att få lära
sig ett helt nytt språk. Signild hade valt

tyska, precis som Alva. ~~Alva~~ Alva som nu
hade bytt kompis igen, var med Linn som
också hade valt tyska. Men Signild blev nog
inte leden över sätet. Hon har så många
andra kompisar. Sjuan började också i sju
stycken nya elever i vår klass. Tre av dem

kom från Laghusskolan och de andra kom

från en montessori klass i Lundatorp. Innan vi

började sjuan ville man att klasserna skulle

stil splittras och bilda tio st sjuor, men ^{vår} ~~vår~~

klassföreständare ville inte det, så det blev

inte så. Hon bestämde det utan att fråga

oss. Jag tycker att det hade varit kul med

nya klasskompisar. Det hade ju förberett oss

inför gymnasiet. Första dagen i sjuan var

det kvartsamtal. Det erkändes. Det dockligt att gå där - t ✓

med d'mamma. Alla stirrade och undrade invälv,

som man inte vägde inga gäld till själva. Jag hade

en kille frågningen dinnan, varför alla sjuor

hade föräldrarna med sig.

Jag fick två klassföreståndare. Den ena hette

My Lagerblad och var liten och hade glasögon.

Den andra hette Sture Holmer. Sture Holmer skulle

jag ha i särskild matte och hemi. My skulle

jag ha i svenska och särskild engelska.

Sjuan gick ganska fort, men det var nog

den roligaste års kurser att gå i. Det var

så många nya ämnen. På låg- och mellan-

stadet hade man haft samma klassrum hela

tiden och den egen bänk var tiggat av bokerna

i. Nu fick man ett skäp som man skulle sätta ett hänglås i. Året innan hade de haft vanliga lås i skäpen, så det hör med hänglås var nytt för alla.

Den här skolan var mycket större än Ribbing-

staskola som jag hade gått i ^{firnt} innan.

"Gympasalen" låg i en separat byggnad och var mycket större än gymnastiksalen i Ribbingsta

Jag har alltid avskytt gymnastik. Det beror nog på att vi hade en hemsk gymnastiklärarinna

på lägstadiet. Mangfögle inte gå på toaletten

när man ville. En gång frågade Alva om

hon fick gå på toaletten. När hon inte fick,

blev hon tvungen att sätta sig på golvet,

där hon kissade på sig. Hon hjälpte bara

dem som redan var duktiga i gymnastik.

På mellanstadiet var nog alltså lättnader när

vi fick vår klassförestandare i gymna. Högtalda

I åttan var det mer press för då fick man

ju betyg. Jag fick 3,4 i shitt och var rätt

nöjd. Vårterminen ^{på} i åttan höjde jag i betygen 5

och fick 3,9. Nu i nian blir det nog svårare

att behålla betygen, för nu är det fler som

har börjat kämpa. Man vill ju komma in på

en bra linje. Jag tycker att det är svårt att

veta när man är 15 år, vilken linje man

ska välja. Det välet är ju för resten av

livet.

11 9d